

De l'ensenyament al Banc d'Aliments

Manuel Pérez Hernández, de 67 anys, és president del Banc d'Aliments de Las Palmas de Gran Canaria. Casat amb Maria Olivia, tenen 2 fills i 4 néts. Quan es va jubilar, després d'una vida dedicada a l'ensenyament i a l'empresa privada -és Llicenciat en Matemàtiques i en Belles Arts-, va començar a col·laborar en el Banc d'Aliments. Manuel és supernumerari de l'Opus Dei.

23/09/2012

Què et va moure a treballar al Banc d'Aliments de Las Palmas?

Em sentia útil i desitjava fer alguna cosa pels altres. Després d'una intensa vida de treball, et ve de gust seguir en un quefer positiu, autèntic i eficaç. Em veia amb forces i pensava que encara podia treballar per servir els altres. En l'ensenyament de sant Josepmaria Escrivà són molt importants aquestes dues paraules: treball i servei. Ho són en la doctrina cristiana, però l'esperit de l'Opus Dei ho subratlla i recorda. M'ajuda concebre el treball com un servei, així he procurat viure-ho, i col·laborar en el Banc d'Aliments em donava l'oportunitat de treballar en un servei molt bàsic i molt visible: ajudar a moltes famílies amb pocs recursos, a solucionar necessitats, a

millorar la nutrició dels nens, tenir cura de la dieta de persones grans, etc.

Es necessita qualificació tècnica per ser voluntari?

No, certament. Aquí hi ha 118 voluntaris: metges, advocats, taxistes o agricultors. Tots grans. Indubtablement cada un arriba amb coneixements tècnics específics i amb aptituds desenvolupades en anys d'exercir la seva professió, tot es valora i ajuda. No obstant no és necessària una qualificació tècnica per a ser voluntari i en la nostra Escola de Voluntariat ens recordem sovint: som aquí, ara, per servir els altres, independentment de qualsevol professió que hàgim exercit. I serem més feliços si servim millor.

La crisi econòmica que estem patint haurà suposat canvis en el Banc d'Aliments.

Certament, un compromís més gran amb els necessitats, que ara són molts més, fins i tot alguns que no s'atreveixen a demanar ajuda.

Suposa per a tots més responsabilitat i per tant, plantejar-nos-ho d'una manera més professional encara, amb un esforç més intens. Per als creients, és un compromís per afectar a Déu, als altres per Déu; per a tots, és un compromís amb els altres - dedicar part del teu temps- i amb tu mateix.

Com animes la gent perquè col·labori en la vostra tasca?

Resulta decisiu que descobreixin el benefici que produeix en un mateix ajudar els altres. Quan veus situacions de veritable necessitat, quan palpes l'agraïment de tanta gent bona, ... no sé com dir-ho, relativitzes moltes coses, et descomplices i acabes sent immensament feliç. Veig una línia

d'alegria tremenda aquí entre la gent. Es nota, es palpa. I això que diuen que als canaris se'ns coneix per ser persones molt alegres. Doncs en el Banc d'Aliments... encara més!

Us hauran succeït anècdotes variades. Pots explicar-ne alguna significativa?

Moltíssimes. Hi ha famílies molt necessitades. Recordo ara a una senyora que, després de ser abandonada pel marit i amb 4 fills, volia suïcidar-se perquè estava desesperada. Ens van avisar per telèfon. Vam anar a veure-la, ens vam fer càrrec de la situació i com vam poder, l'ajudem amb el nostre granet de sorra. La família ha tirat endavant i a més li vaig facilitar - perquè m'ho va demanar - acompanyament espiritual, un sacerdot que l'escoltés. Va resultar una ajuda fonamental, més

important i d'un altre tipus
d'aliments.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/de-
lensenyament-al-banc-daliments/](https://opusdei.org/ca-ad/article/de-lensenyament-al-banc-daliments/)
(07/04/2025)